

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata żółta dla nauczycielstwa ludowego	Cena numeru 500 Mp.
	z odnośzeniem	bez odnośzenia				
Miesięcznie	Marek 14.000	Marek 12.000	Marek 14.000	Marek 20.600	Marek 12.600	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomusza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.055

Nr. 92.

Niedziela, dnia 20. Maja 1923 r.

Rok XXX.

Krawatów ogromny wybór i najnowsze kolory

Koszule męskie w przeróżnych kolorach i gatunkach tylko w specjalnym magazynie

Jana Nowaka

w Krakowie, ul. Florjańska L. 14.
(Hotel pod Różą).

Największy w Małopolsce skład fortepianów

Heleny Smolarskiej Kraków ul. Szewska 9, I. p.

Wyłączne zastępstwo firm światowej sławy jak:

Bechstein	Seiler	
Blüthner	Schwighofer	
Bösendorfer	Steinweg	516
Ehrbar	Quandt	
Förster	Wirth	

Zawsze na składzie instrumenta używane. — Fisharmonje: Kotykiwiczka i Manuborga. — Telefon 1005.

Jak i kiedy usłapi?

Ubiegłej jesieni zebrał się w londyńskim Carlton-Klubie posłowie angielskiej partii konserwatywnej i uchwalili rezolucję tej treści, że pożądanym byłoby utworzyć w Anglii rząd złożony wyłącznie z członków partii konserwatywnej na miejsce dotychczasowego, koalicyjnego rządu L. George'a. Przeciwnicy rządu czysto konserwatywnego z lordem kanclerzem Birkenheadem i leaderem partii Chamberlainem na czele znaleźli się w mniejszości, ale mniejszości wcale znacznej. Cóż uczynił wówczas premier Lloyd George? Czy wyczekiwał przez kilka dni uchwalenia mu votum nieufności przez Izbę Gmin? Czy intrygował z pp. Chamberlainem i Birkenheadem przeciw uchwale większości unionistów? Ani jedno, ani drugie. L. George wręczył królowi dymisyę swoją i swego gabinetu już w godzinę po powzięciu uchwały w Carlton-Klubie. Uznał bowiem, że z chwilą, gdy jedno ze stronnictw rząd popierających oświadcza się za utworzeniem innego rządu, że z tą chwilą przestaje istnieć dotychczasowa większość, rząd nie ma zaufania Izby i musi odejść. Jest to zgodne z duchem demokracji i z dobrą, starą tradycją parlamentarną. Dzięki temu przestrzeganiu ducha i tradycji od lat dziesiątków żaden rząd angielski nie został obalony przez wyraźne votum nieufności Izby. Do tej ostateczności tam nie dochodzi.

Tak jest w ojczyźnie parlamentu. Podobne stosunki widzimy we Francji. Rządy francuskie opierają się na koalicjach, blokach, ententach, słowem: na kooperacji mniej lub więcej ścisłej kilku stronnictw Izby. Votum zaufania otrzymuje tam rząd bardzo często, ale rzadko, bardzo rzadko upada na skutek uchwalenia mu votum nieufności. Wystarczy fakt, że jedno ze stronnictw rządowych absentuje się w ważnym głosowaniu, lub uchwali rezolucję celowo niemłą rządowi lub wreszcie w inny sposób zademonstruje zmianę swego stosunku do rządu, by gabinet podał się do dymisyi. W Londynie i Paryżu rozumieją bowiem, że aby rządzić, trzeba mieć wyraźną, stałą i pewną większość w Izbach i że polowanie na jeden lub dwa głosy przypadkowej większości

w decydującem głosowaniu jest niegodnym rzędu i obniża jego autorytet.

Checielibyśmy bardzo, by i w naszym młodym parlamencie ustalili się taki szczerzy i kulturalny stosunek rządu do Izby. Checielibyśmy w szczególności, by prez. Sikorski zaoszczędził obecnie Sejmowi niebardzo ludującego widoku uchwalania mu wyraźnej nieufności, lub obalania go w inny, mniej wyraźny sposób na terenie parlamentarnym. Są to ewentualności bardzo dla stron obu nieprzyjemne i jątrzące, zaturwają one atmosferę sejmową, rozdławiają kluby i tamują pracę prawodawczą. Przedewszystkiem zaś ślimaczą przesilenie. Dobrze się w tej atmosferze „czyhania na rząd“ czują siewcy intryg, plotkarze i reporterzy pewnego pokroju, ale państwo tylko traci. Ostatecznie rząd ustępuje po jakimś burzliwym posiedzeniu, ale w zatrutej atmosferze, przez jego zabiegi samozachowawcze wytworzonej, trudno jest sformować rząd nowy. Czyżby to było, lub być powinno celem rządu p. Sikorskiego? Czy nie lepiej przysłużyłby się p. Sikorski państwu i... sobie, ułatwiając gładki, szybki i bezbolesny przebieg przesilenia?...

Już może jutrzejszy dzień przyniesie nam odpowiedź na powyższe pytania. Formuła, w której możnaby ową bezbolesną, kulturalną, angielską, lub — jeśli kto woli — francuską zmianę gabinetu ująć, brzmiałaby mniej więcej tak:

— Jedno ze stronnictw narodowych (P. S. L.) oświadcza się za rządem lepszym, niż obe-

TOREBKI DAMSKIE,

portfele, teczki na akta, (wyroby skórkowe z Zakładu Wychowawczego w Miejscu Piastowem), Papiery listowe, kałamarze, albumy, pamiętniki, karty do gry, ramki i t. p. poleca 486

STANISŁAW RAB

Kraków, Sławkowska 4.

eny. bo opartym o stałą, polską większość. Ten rząd dla ludowców jest tylko „dobrym“, a oni wolą rząd „lepszy“ niż „dobry“. Póki tego „lepszego“ nie było, głosowali na „dobry“, teraz dziękują mu za usługi i rozstają się z nim po przyjacielsku.

Takie rozejście się „Piasta“ z p. Sikorskim nie wykluczałoby powtórnego spotkania się przy jakiejś wspólnej pracy. P. Sikorski jest ambitny i zdolny... Przekonał się już chyba, że z lewicą i mniejszościami rządzić nie można. Nie tracimy przeto nadziei, że przekonawszy się ostatecznie (a w ciągu Zielonych Świąt będzie miał dość czasu do namysłu), iż pp. Estreicher, Rosner i Ehrenberg złymi okazali się prorokami i doradcami, oraz że większość narodowa nie da się pokruszyć, skonstatowawszy więc to wszystko, zrezygnuje się na zejście z areny z pięknym gestem i w dobrej, angielskiej formie. Czyż nie znajdują się przyjaciele, którzyby mu to doradzili?

Sroda dniem krytycznym dla prem. Sikorskiego.

Warszawa. (Telef. wł.) W piątek o g. 10 rano prezes klubu Zw. Lud. Nar. St. Głabiński udał się do Belwederu. Konferencja prezesa klubu z prezydentem Rzeczypospolitej, nosząca charakter prywatny, trwała półtorej godziny. Prezes Głabiński zreferował Prezydentowi nową sytuację polityczną.

W kuluarach sejmowych opowiadano, że Prezydent Rzeczypospolitej odniósł się przychylnie do tej sprawy.

Zaraz po wizycie prezesa Głabińskiego został wezwany do Belwederu prezes Rady min. p. Sikorski, który był ponownie u Prezydenta o godz. 6 wieczorem.

W kołach politycznych utrzymują, że premier Sikorski uważa, że jedynym rozwiązaniem sytuacji będzie jakakolwiek decyzja sejmowa. Utrzymują, że posiedzenie sobotnie nie dojdzie do skutku, wskutek czego należy oczekiwać w przyszłą środę momentu krytycznego dla rządu.

ŻYDZI CONTRA SIKORSKI.

Warszawa. (Telef. wł.) W sferach parlamentarnych krąży pogłoska, że stanowisko Koła żydowskiego ustalono, po dwudniowych obradach, w ten sposób ostatecznie, iż ma ono głosić przeciw

gabinetowi gen. Sikorskiego, gdy w Sejmie pojawi się wniosek o udzieleniu temu gabinetowi nieufności.

STRACH OGARNIA MNIEJSZOŚCI NARODOWE I SOCYALISTÓW.

Warszawa. (AW). Wczoraj do nowo powstałego sojuszu politycznego zgłosiło akces 4 posłów grupy katolicko-ludowej pod przewodnictwem Matakiewicza.

Powstanie większości parlamentarnej, jak twierdzi sprawozdawca sejmowy „Kuryera Warszawskiego“ — wywołało silne wrażenie w szeregach mniejszości narodowych. Klub ukraiński, niemiecki i koło żydowskie obradowały wczoraj po późna wieczorem. Tak samo Wyzwolenie i polowie z P. P. S., którzy wyjeżdżać mieli na międzynarodowy kongres socjalistyczny do Hamburga, wobec powagi chwili pozostali w Warszawie.

W formie nieobowiązujących pogłosek spotyka się tu i ówdzie w dziennikach nawet listy przysiężnego gabinetu. Jednak prawicowa „Gazeta Poranna“ nazywa te wszystkie listy dowolnymi kombinacjami, opartymi tylko na przypuszczeniach.

Lord Curzon o sprawie Jaworzyny.

Londyn. (AW). Jak donosi Biuro Reutersa, sprawa konfliktu granicznego polsko-czesko-słowackiego była przedmiotem interpelacji w angielskiej Izbie gmin.

W odpowiedzi zabrał głos minister spraw zagran. lord Curzon, który oświadczył, że spór powstał

z powodu małego terytorium. Konferencja ambasadorów, której obowiązkiem jest ustalić granice w ostatniej instancji, odroczyła swoją decyzję w nadziei, że oba państwa potrafią osiągnąć przyjacielskie porozumienie. Gdyby jednak do tego nie doszło, musiałaby konferencja podjąć tę funkcję i oznaczyć ostatecznie granice między oboma państwami.

Anglia a Rosya sowiecka.

Londyn. (PAT). Wczoraj lord Curzon, Mac Neill i lord Creuze przyjęli razem Krasina.

Londyn. (PAT). Biuro Reutersa donosi: Słychać, że Krasin dał Curzonowi zadośćuczynienie w kwestyi parowców rybackich. W sprawie propagandy Krasin zwrócił się po instrukcje do Moskwy.

Jak donosi „Times” z Moskwy, wzmożła się tam propaganda antyangielska. Podobizny Curzona i Mussoliniego powieszono na szubienicy.

Dasy sowieckie na Anglię.

Moskwa. (PAT) Dyskusya, prowadzona w parlamencie angielskim nad odpowiedzią Rosyi, na ultimatum angielskie, wywołała w tutejszych kołach rządowych wielkie niezadowolenie. Spodziewano się bowiem, że lewica angielska zajmie w stosunku do noty Curzona stanowisko bardziej opozycyjne. „Prawda” wzywa robotników, aby bacznie śledzili każdy krok nieprzyjaciela, który

postanowił doprowadzić konflikt do krwawego rozwiązania. „Izwestia” zaznacza, że w obecnej sytuacji ultimatywność żądań angielskich pozostała. Niechęć do prowadzenia pertraktacyi z Rosyą na zasadach równorzędności trwa nadal i w tych warunkach możliwość poważniejszych konfliktów pozostała również.

ANGLIA WROGIEM PAŃSTWA SOWIECKIEGO.

Charków. (AW). W poniedziałek 14 maja odbyło się w Charkowie specjalne posiedzenie sowietu miejskiego, na którym Rakowskij wygłosił wielkie expose polityczne o nocie angielskiej i odpowiedzi sowietów na notę. Polemizując z notą Curzona, Rakowskij podkreślił, że nawet na wypadek ustąpienia sowietów przed wszystkimi żądaniami, Anglia nie zadowolili się tem, albowiem w gruncie rzeczy nie chodzi Anglii wcale o pojedyncze fakta, lecz o fakt generalny, którym jest istnienie państwa sowieckiego.

Wspólna polityka Francyi i Polski.

Warszawa. (Telef. wł.) O pobyście marsz. Focha w Warszawie pisze „Petit Parisien”, że oba taby generalne pracowały razem kilka dni i osiągnęły całkowite porozumienie. Omówiono wszystkie możliwe sytuacje. Całe porozumienie jest znane.

„Chcieliśmy — pisze „Petit Parisien” — starać się wyłącznie o przeprowadzenie traktatu i utrzymanie pokoju. Niepotrzebne mówić o szczegółach gdyż wszystkie zasady są już ustalone. Należało tylko omówić, co możnaby w tym czy innym wypadku uczynić. Z tego wynika wszystko inne. Są to tylko umowy z r. 1921, które uzupełniliśmy. Nic zresztą nowego nie podpisano w Warszawie, z wyjątkiem protokołu posiedzeń. Stwierdziliśmy poprostu wspólną politykę. Traktaty i pokój muszą być bezwarunkowo zabezpieczone”.

Groźba wojny nie istnieje.

Mowa lorda Cavana.

Podczas obiadu, jaki na cześć angielskiego szefa sztabu, lorda Cavana, wydał p. Sikorski, wygłosił premier przemówienie, w którym dziękując za doznana w czasie podróży do Anglii gościnność i wyrażając uznanie dla znakomitej armii angielskiej, starał się zwrócić uwagę dowódcy wojsk angielskich na charakter naszej obrony narodowej. Państwo, w tak rozległych granicach jak Polska — mówił premier — w trudnej sytuacji strategicznej organizując armię, myśli jednak tylko o zabezpieczeniu naszego stanu posiadania i o utrwaleniu go. „Może to pozwoli Ci, Panie Generale, wyrobić sobie o stosunkach polskich sąd prawdziwy”.

Do tych słów premiera nawiązał lord Cavan swą odpowiedź: „Czyż może istnieć jakakolwiek groźba wojny wobec tego niewzruszonego pragnienia pokoju, które ożywia wszystkie armie i narody? Sądzę, iż słuszne jest twierdzenie, że dziś Polska potrzebuje dla swojej wewnętrznej odbudowy więcej czasu od innych krajów. Wasza wojna trwała bowiem dłużej od naszej o dwa lata. Powiedziałeś, Panie Prezesie, że Waszem pragnieniem jest przede wszystkim zabezpieczenie Waszego słusznego stanu posiadania, a temsamem utrwalenia pokoju. Dla osiągnięcia tego celu potrzeba wytrwałości, cierpliwości, oraz czasu. Miałem sposobność widzieć już owoce Waszej wytrwałości”.

Warszawa. (PAT). W drugim dniu swego pobytu w Warszawie lord Cavan o godz. 9 w towarzystwie dowódcy O. K. gen. Pogorzelskiego, gen. Cartona de Wiart i przydzielonych oficerów polskich udał się do obozu wyszkolenia wojsk łączności w Zegrzu, gdzie zwiedził urządzenia i był obecny na ćwiczeniach. Do Zegrza przybył także marszałek Piłsudski w towarzystwie adjutantów. Po powrocie do Warszawy lord Cavan był o godz. 13 na śniadaniu w klubie myśliwskim, poczem zwiedził lotnisko w Mokotowie i Muzeum wojskowe.

Usłużność premiera Sikorskiego wobec Habsburgów.

Warszawa. (Telef. wł.). Jednym z ostatnich czynów, który miał zamiar wykonać premier Si-

korski, były usiłowania zwolnienia majątków żywieckich z pod sekwestru państwowego. Są jednakże widoki, że się nie dopuści do takiej straty dla państwa polskiego na rzecz Habsburgów. Za czasów Piłsudskiego w wojsku polskim służyło dwóch Habsburgów. Jeden z nich był pułkownikiem i to był tytuł, na podstawie którego Habsburgowie rościli sobie pretensje do zniesienia sekwestru.

O KOPALNIĘ DELBRUECK.

Warszawa. (Telef. wł.) Według pogłosek, obiegających w kołach politycznych, decyzya w sprawie kopalni Delbrück, ostatniego punktu na G. Śląsku, którego przynależność państwowa nie jest jeszcze uregulowana, zapadnie w najbliższym czasie.

Do wydania decyzji Rady ambasadorów delegowano Hiszpana.

Jest możliwem, że sprawa ta wypadnie na naszą niekorzyść. Ekspert hiszpański bowiem opracować miał raport niekorzystny dla nas.

W SPRAWIE MATUR PO SEMINARIACH NAUCZYCIELSKICH WSCH. MAŁOPOLSKI.

Warszawa. (Telef. wł.) Z ramienia Komisji oświatowej posłowie Rymar (Z. L. N.), Kornecki (Z. L. N.) i Malik (P. S. L.) interweniowali w Ministerstwie oświaty w sprawie egzaminów dojrzałości w prywatnych seminariach nauczycielskich we Wschodniej Małopolsce. Sprawa ta dla tych zakładów została pomyślnie załatwiona.

„Wojna z liliputem”.

Warszawa. (AW). „Kurier Warszawski” omawiając zapowiedź rządu, iż wobec Gdańska będą zastosowane środki przymusowe, w celu zabezpieczenia przyznanego Polsce prawa suwerenności na terytorium Gdańska, pisze m. in.: Środki te muszą być skuteczne, to znaczy będą obliczone na dłuższy przeciąg czasu, chodzi tutaj bowiem nie tylko o osiągnięcie celu prawniczego, tj. zmuszenie Gdańska do poszanowania litery i ducha traktatu pokojowego, lecz również o powagę Państwa Polskiego. Skoro rozpoczynamy wojnę z liliputem, to musi być ona za wszelką cenę wygrana, inaczej zachęcimy Niemców do podejmowania dalszych wyłomów z umowy wersalskiej.

Warszawa. (AW). Odbyło się dzisiaj krótkie posiedzenie sejmowej komisji spraw zagranic. Komisya przyjęła projektowaną przez pos. Stronńskiego uchwałę w sprawach polsko-gdańskich. — Uchwala — jak wiadomo — wzywa rząd do podjęcia wszelkich przyszługujących rządowi środków, celem ukrócenia lekceważącej postawy Gdańska wobec Polski.

SPRAWA PASZPORTÓW OBYWATELI GDAŃSKICH.

Gdańsk. (AW) Ponieważ nie doszło do porozumienia między rządem polskim a senatem w. m. Gdańska w sprawie paszportów dla obywateli gdańskich zagranicą, rząd polski sprawę tę rozstrzygnął jednostronnie. Wobec tego senat gdański odwołał się do wysokiego komisarza Ligi narodów, wychodząc z założenia, że decyzya rządu polskiego jest sprzeczna z artykułem 27 umowy z 24 października 1921 r.

Zwycięstwo młodzieży narodowej.

Kraków. Wczorajszy wiec w sali Kopernika Uniw. Jagiell. stwierdził ponad wszelką wątpliwość, że olbrzymia większość młodzieży akademickiej stoi niewzruszenie na gruncie ideałów narodowych. Twarda walka o „numerus clausus”, a zatem o polskość najwyższych uczelni i obrona tych placówek przed obcoplemiennym zalewem, wreszcie prowokacyjne, oszczercze napaści, z jakimi żydowsko-socyal. „Naprzód” miał czelność rzucić się na polską akademicką młodzież — skrytalizowały jednolity jej front chrześcijańsko-narodowy.

W głosowaniu nad sprawą delegatów na ogólno-akademicki Zjazd we Lwowie 800 głosów opowiedziało się za kandydatami bloku narodowego — 348 (lewicowych głosów) przeciw.

Te 800 głosów większości są wyrazem zwycięstwa idei narodowej wśród tej młodzieży, wśród której niedawno jeszcze rej wodzili lewicowi krzykacze. Opozycya, widząc swą bezsilność, opuściła salę obrad — pomimo tego wiec uznany został za ważny.

Równocześnie z Poznania dochodzą wieści o decydującej przewadze, jaką akademickie ugrupowania narodowe odniosły na wiecu, zwołanym w tej samej sprawie.

Należy podkreślić, iż wiec krakowski uchwalił rezolucyę, obowiązującą w szczególności delegatów — że jednomyślnie stoi na stanowisku wprowadzenia do szkół „numerus clausus”.

Na wiecu wczorajszym, którego kuratorem z ramienia senatu był prof. Gołąb, wybrani zostali delegatami na Zjazd ogólno-akademicki wszyscy kandydaci z listy Bloku Polskiej Młodz. akademickiej, w skład którego wchodził także młodzież ludowcowa. Przewodniczył wiecowi akad. Bilik, sekretarowała p. Korfantówna.

Poincare zadowolony z okupacji.

Wiedeń. (PAT) „N. Fr. Presse” donosi z Paryża: Prezydent min. Poincare i minister skarbu Delasteyrie na wspólnem posiedzeniu komisji Izby dla spraw zagranicznych i skarbu udzielali wyjaśnień w sprawie kredytów na akcyę w zagłębiu Ruhry.

Poincare wyraził się bardzo optymistycznie o wynikach akcyi, szczególnie podkreślił, że koszty okupacji pokrywane są z dochodów, uzyskanych w obsadzonych terytorjach. Zapewnił on, że ilość węgla i koksu, wywożonego z zagłębia Ruhry, stale wzrastała, aż dosięgła ilości, którą dostarczały Niemcy na rachunek świadczeń przed obsadzeniem zagłębia Ruhry.

Wojskowi dostojnicy francuscy w Belgradzie.

Belgrad. (AW). Wczorajsza rada ministrów zastanawiała się nad programem przyjęcia marsz. Focha, który prawdopodobnie z Pragi uda się do Belgradu.

Przybył tu również gen. Lerond, który wczoraj był przyjęty przez króla. Przypuszczalnie zabawi on w Belgradzie około trzech tygodni.

Budapeszt. (AW). „Pester Lloyd” dowiaduje się, że w programie pobytu gen. Leronda w Jugosławii przewidziana jest podróż również do Sarajewa, Zagrzebia i Lublany. Pobyt jego ma wielkie polityczne znaczenie. Podróże dostojników francuskich wskazują na to, że Francya dąży do ukształtowania serdecznych stosunków przyjaznych ze wszystkimi państwami „małej ententy”.

Radicz panem sytuacji w Jugosławii.

Belgrad. (AW) Onegdajsze posiedzenie skupstiny było widownią zaciętego pojedynku słownego między radykałami a partya demokratów. Oba stronnictwa wysłały swoich najlepszych mówców. Widać z tego, że różnice między dotychczasowymi sprzymierzeńcami pogłębiły się bardzo znacznie.

Koła parlamentarne wyrażają przekonanie, że rozwiązanie sytuacji leży obecnie w ręku Radicza, który może zadecydować o terminie nowych wyborów.

Malaga. (PAT). Stwierdzono tu wypadek dzumy gruźlicowej.

Polityka silnej ręki wobec Gdańska.

Przemówienie, jakie na ostatnim posiedzeniu Senatu wygłosił sen. Bartoszewicz — było wymownym scharakteryzowaniem stosunków, jakie wytworzyła opozycyjna wobec Polski, a sprzeczna z intencją traktatu wersalskiego, polityka w. m. Gdańska. To oświadczenie skłoniło p. ministra Skrzyńskiego do wygłoszenia na temże posiedzeniu enuncyacji, zasługujących na uwagę ze względu (trzeba to przyznać) na oficjalne stwierdzenie ze strony rządu polskiego dwu zasadniczych kwestyi:

1) suwerenności Polski nad Gdańskiem;

2) że rząd polski, w obronie tej suwerenności, nie cofnie się przed stanowczymi krokami represyi.

„Jeżeli dotychczas rządy polskie — mówił p. minister — okazywały dużo powolności i wyrozumiałości w stosunku do Gdańska — to dzisiaj rząd musi skonstatować, iż stoimy wobec faktu, że Gdańsk nie jest tym dostępem do morza, jakim być powinien w myśl traktatu wersalskiego, ale jest luką, przerywającą nasz kordon celny.

Rada portu pracuje gorliwie nad tem, by Polska ponosiła wszelkie wydatki, połączone z deficytem, a nawet odbudową portu, ale nie dopuszcza Polski ani do korzystania z portu, ani do spraw policyjnych, administracyjnych.

Polska do bezprawia sięgać nie będzie — w bezprawiu znajduje się senat gdański, ale rząd polski ma w ręku środki, które niebawem, w najkrótszym czasie spowodują senat gdański do zrewidowania dotychczasowego stanowiska.

Senat w. m. Gdańska zapomina ustawicznie, że Polska ma na tem terytorjum prawa suwerenne, albowiem powołana jest do reprezentowania miasta Gdańska w polityce zagranicznej, co jest główną atrybucją suwerenności.

Łącząc nas ściśle stosunki z Radą Ligi nar., znajdujemy się w pełnej zrozumienia współpracy z samym komisarzem, do którego bezstronności mamy zupełne zaufanie, a w kontakcie z sekretarzem Ligi, którego niebawem będziemy gościć w Warszawie. To też łatwo nam będzie wyjaśnić i ustalić te kompetencye, w myśl których przystąpimy do identycznych środków, jakie senat zastosował na terenie Gdańska.

Przemówienie, wypowiedziane silnie i stanowczo — szkoda, że nie zostało w czyn wprowadzone dużo, dużo wcześniej...

Z dnia politycznego.

„Piast“ a „numerus clausus“.

Ostatni numer „Piasta“ przynosi wyjaśnienie w sprawie „numerus clausus“. Organ P. S. L. stwierdza, że wniosek pos. Dubiela, uchwalony na sejmowej komisji oświatowej, miał jedynie na celu, aby kluby sejmowe zapoznały się bliżej ze sprzecznymi opiniami naszych uniwersytetów i po dokładnej rozprawie uchwały swój wniosek. P. S. L. ze względu na trudność zagadnienia i w poczuciu odpowiedzialności, wolało jego załatwienie odroczyć, niż załatwić je zbyt pochopnie, — w każdym razie Sejm będzie musiał powziąć uchwałę jeszcze przed feriami letnimi.

Kongres walki z bluźnierstwem.

Dziennik turyński „Il Momento“ donosi, że w dniach 11, 12 i 13 b. m. odbył się w Turynie Kongres katolików, walczących z chydą bluźnierstwa. Wiadomo bowiem, jak dotkliwie plaga ta sroży się w narodzie włoskim. To też nie ustają skrzętne zabiegi wierzących nad wykorzeniem w społeczeństwie tego wstrętnego nałogu. Odbyty kongres świadczy wymownie o żywotności katolików włoskich.

Plenarne uroczyste posiedzenia odbywały się w kościele dei Santi Martiri. Do południa obradowały kobiety i młodzież żeńska, popołudniu mężczyźni i młodzieńcy. W sekcji żeńskiej p. Butta zwróciła się z apelem do pań z Towarzystwa św. Wincentego a Paulo, aby, odwiedzając chorych, przypominały im drugie przykazanie Boże. W sekcji męskiej wygłosił wspaniałe przemówienie deputowany do parlamentu prof. Federico Marconcini. Mowca kreśli najpierw obraz majestatu Bożego, wryty na widzialnej przyrodzie świata i przeciwstawia mu przygnębiające zjawisko „użniewań ludzkich, zamęczających dźwięczną harmonię rzeczy stworzonych. W dalszym toku refe-

ratu roztrząsa p. Marconcini zbrodnię bluźnierstwa w odniesieniu do kultury i cywilizacji. Kultura, powiada, to wolność moralna, czyli skłonność stosowania się do kategorycznych nakazów własnego sumienia, a między niemi jest nakaz wiary religijnej. Otóż bluźnierstwo kazi i paraliżuje tę skłonność, sprzeciwiając się rzetelnie pojętej wolności, którą jest wolność czynienia dobrze. Kultura przynosi z sobą pojęcie braterstwa i ojcostwa! Kultura oznacza wzloty myśli, wysokie napięcie uczuć; lepiej więc milczeć, niżli słowem przyczyniać się do degradacji życia obywatelowego. Kultura wreszcie to solidarność międzynarodowa nie tylko ze względu na wymianę chleba i węgla, lecz głównie ze względu na łączniki duchowe, cywilizacyjne. Jeśli szanujemy imiona Dantego, Kopernika i innych wielkich ludzi, to cóż powiedzieć o czci, należnej imionom Boga.

W dyskusyi nalegano na pogłębianie nauki religii: trzeba wpajać w młodociane umysły objawione prawdy o atrybutach Bożych, a temsamem wychowywać młodzież i lud po chrześcijańsku i kulturalnie. Uchwały Kongresu podają cały szereg praktycznych wskazówek, celem prowadzenia akcji przeciwbłuźnierczej.

U nas, na szczęście, plaga bluźnierstwa nie jest jeszcze zbyt rozpowszechniona. Tu i owdzie atoli, w centrach fabrycznych zwłaszcza, znać już wpływ doktryny Marksa i niejedną z naszych czerwonych robotników, ogłupianą przez ateistycznych przywódców, albo przeczy głośno istnieniu Boga, albo też bluźni i drwi sobie ze świętości chrześcijańskich.

Fenomenalną jest też u wielu chrześcijan nieznajomość Boga. Oto przykład. W czasie tegorocznej procesyi na Skalkę, jakiś zawodowy „przewodnik“ procesyjny i odpustowy, po wezwaniu litanijskim „Duchu święty Boże“, dyktuje na cały głos odpowiedź: „Módl się za nami“.

— Człowieku — wołam do niego — Duch św. jest Bogiem i modlić się nie może!... I przyszli mi na myśl Efezyjanie ze swoim naiwnem: „Ale aniśmy słyszeli, jeśli jest Duch Święty...“

Ks. Ogórkiewicz.

W sprawie wyborów do Kasy chorych.

W dniu wczorajszym zapowiedziano wybory delegatów do Rady Kasy chorych m. Krakowa. Nareszcie przypomniał sobie socjalistyczny zarząd o swoim obowiązku. Całe trzy lata czekały rzesze pracowników na tę chwilę, by raz nareszcie położyć kres nadużywaniu Kasy chorych do celów partyjnych P. P. S., a przywrócić ją jej właściwym zadaniom — pomocy dla chorych. Dopiero jednak w r. 1923 odważył się pos. Żuławski zarządzić wybory. Uczynił to jednak w taki sposób, który do żywego dotknął szeregi ubezpieczonych. Zarządził bowiem wybory na 21 lipca, tj. na czas, w którym kto może, ucieka z Krakowa na wieś, w którym olbrzymia część pracowników korzysta z dobrodziejstw ustawy o urlopach robotniczych; tę to okoliczność chce perfidnie wyzyskać P. P. S. i przez sterroryzowanie zmniejszonej liczby wyborców utrzymać w swoim ręku zarząd Kasą chorych na okres trzech lat.

Lecz to się nie uda! Rada okręgowa Chrz. Zw. Zaw. postanowiła zaprotestować przeciw terminowi wyborów i domagać się przesunięcia go na czas powakacyjny. W tym celu odniosła się telefonicznie do pos. Puchalki (Ch. D.) do Warszawy, by w tej sprawie interweniował na miejscu u rządu. Wzywamy p. ministra pracy, by w myśl powszechnej opinii ubezpieczonych zniósł zarządzenie p. Żuławskego i termin wyborów odroczył.

Ruch chrześc. demokratyczny.

Walne zebranie Ch. D. Przemysła.

Dnia 13 b. m. odbyło się w Przemysłu doroczne walne zebranie miejscowego Koła Ch. D. przy bardzo licznych udziałach członków. Przybył nadto prezes Rady okręgowej (wsch. Małopolski) p. inż. Bryła ze Lwowa. Przewodniczył p. Dobrowolski. Sprawę programu Ch. D. referował p. Soupper ze Lwowa, referat zaś o sytuacji politycznej wygłosił inż. Bryła. Przy końcu walnego zebrania dokonano wyborów nowego Zarządu w osobach pp. Różycki (prezes), Jaśkiewicz (wiceprezes), Dendor, Rusin, Błotnicki, Złamańcówna, Kacaniak, Ks. Domka i p. Wileczyński. Liczny udział członków i zainteresowanie sprawami

stwierdzają, że praca Ch. D. na terenie Przemysła może liczyć na pomyślny rozwój.

Zjazd delegatów Chrz. Zw. Zaw. w Katowicach.

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, dn. 10 maja odbył się w Katowicach Zjazd delegatów Związku górników przy Chrz. Zw. Zaw. Przewodniczył prezes p. Krzaska. P. pos. Sosiński w dłuższym referacie przedstawił wytyczne zasady chrześcijańskiej akcji zarobkowej, na których swoją działalność opierają Chrz. Zw. Zaw. Równocześnie poddał druzgocącej krytyce działalności enperowskiego Z. Z. P., które w Niemczech, w Westfalii zawsze łączyło się ze związkami socjalistycznymi, odpychając natomiast współpracę z chrześc. ruchem robotniczym. Z. Z. P., jak i N. P. R., jego polityczny wykładnik, nie odpowiada katolickim przekonaniom polskich robotników. W końcu uzupełniono Zarząd i wybrano komisję kontrolującą. Zjazd ten wykazał, że Górny Śląsk, dotąd teren operacyjny N. P. R-u i Z. Z. P., zrywa związek z pół-socjalistycznymi i pół-narodowymi działaczami, a skupia się pod chrześcijańskim sztandarem.

Tajemnica trzech bomb.

Śledztwo i delegat policji z Warszawy.

Komenda P. P. na m. Kraków komunikuje, że w sprawie dokonanych w ostatnich czasach w Krakowie 3 zamachów bombami, a w szczególności w sprawie ostatniego zamachu w kamienicy redakcji „Nowego Dziennika“ najenergiczniej się dochodzenia policyjne, prowadzone we wszystkich możliwych kierunkach, nie naprowadziły dotychczas na żaden ślad właściwego sprawcy, czy sprawców.

W sprawie pokierowania dalszym śledztwem w budynku „Nowego Dziennika“ przyjechał do Krakowa z Min. spr. wewn. p. Kawecid, szef wydziału policji politycznej w Warszawie w towarzystwie drugiego wyższego urzędnika Ministerstwa. Dalsze dochodzenia będą bardzo ścisłe. — Wczoraj przesłuchano szereg świadków, a między innymi wywiadowcę Borowieckiego, który krytycznego wieczora znajdował się w sieni budynku „Nowego Dziennika“. Borowiecki oświadczył, że nikogo podejrzanego nie zauważył. Siła wybuchu wyrzuciła go do przyległej hali maszyn drukarskich, gdzie został zasypyany rumowiskiem. Borowieckiego wydobyto silnie potłuczonego i ogłuszonego.

Przesłuchano dalej Dawida Anisfelda, kupca mieszkającego naprzeciw redakcji „Nowego Dz.“. Widział on, jak dwóch młodych mężczyzn w ciemnych zarzutkach i w miękkich kapeluszach o szerokich kreskach weszło tuż przed wybuchem do budynku redakcyjnego, a po chwili wyszli na ulicę. Po ich oddaleniu się spostrzegł Anisfeld w klatce schodowej przeciwległego budynku dwa błyski, a prawie równocześnie wstrząsająca powietrzem silna detonacja. Dalsze dochodzenia w toku.

„Niekonsekwencya“ „Głosu Narodu“.

„Naprzód“ uczy nas konsekwencyi! Nie podobalo mu się, że jednego dnia nawoływaliśmy, aby policja „wszędzie szukała“, a drugiego — zamieściliśmy „żale, że policja zrobiła kilka rewizyj i zarządziła kilka przytrzyman“. Otóż jeszcze raz powtarzamy, że policja powinna wszędzie szukać, gdzie uważa za stosowne i gdzie ma jakieś podejrzenia, ale to nie przeszkadza wcale... ludzie niewinnie posadzeni mają prawo do rehabilitacji i protestu przeciw bezpodstawnym aresztowaniom. Z takim protestem zwrócili się do nas młodzieńcy, których bezpodstawnie przetrzymano na policji i nie uważaliśmy za możliwe ominąć ich głosu milczeniem.

„Nowemu Dziennikowi“ w odpowiedzi.

Nie dziwnym się, że „Nowy Dziennik“, który tak dotkliwie ucierpiał od ostatniego zamachu, jest w jereńskim nastroju i wszystko widzi w czarnych barwach. Darujemy mu nawet stek wulgarnych, prawdziwie „naprzodowych“ napaści, jakimi nas obrzucił z powodu notatki, napisanej przez naszego humorystę. Zazwyczaj „Nowy Dziennik“ prowadził polemikę w sposób kulturalniejszy niż „Naprzód“. Nasz humorysta oglądał dzisiaj z redaktorem „Gł. N.“ zniszczony budynek przy ul. Orzeszkowej i rozumiejąc, że redaktorzy syonistycznego pisma stracili na pewien czas myśl komizmu, wycofuje napisaną już „Iskierką“ o „biednych bombach“, które „zagrożone hamletyzmem

pekają w przedśionkach, jakby wskutek wahania lub zbytku delikatności...”

Niesłusznie zarzuca „N. Dz.” prasie krakowskiej brak sumienia. Mileczeniu niektórych dzienników krakowskich o zamachu nie dowodzi wcale, że zamach pochwalają... Bynajmniej. Jest to wynik pewnych listów, o których donosiliśmy. Zamach potępia każdy człowiek w Krakowie.

Niesłychana prowokacja P. P. S.

Krakowska „Rada Robotnicza P. P. S.” wydała dziś niesłychanie podburzającą odezwę (nie podpisaną przez nikogo i nie zaopatrzoną w firmę drukarni!), w której obrzuciwszy obelgami władze (wojewodę, prokuraturę, policję) i zarzuciwszy im, że w śledztwie z powodu ostatnich zamachów kierują się lękiem o „własną skórę” partyjnościami, naiwnością i t. d., wzywa robotników do gwałtów i zamachów! Oto, co czytamy w tej nikczemnej odezwie:

„Rada Robotnicza wzywa zorganizowanych robotników krakowskich do pogotowia!

Na wypadek jakiegokolwiek zamachu sygnały z fabryk i lokomotyw oznajmiają robotnikom krakowskim, że mają się zebrać pod Domem Robotniczym przy ul. Dunajewskiego 1. 51. Ponieważ bandyci klerykalni i endeccy prowokują spokojną ludność i dążą jawnie do wywołania wojny domowej, musimy im przeciwstawić się zorganizowanej klasie robotniczej!

Jeśli władza państwowa nie potrafi spełnić swego zadania, musimy jej dopomóc — musi klasa robotnicza opanować ulicę, stosunki bezpieczeństwa, wynaleźć sprawców moralnych i faktycznych zbrodni.

Robotnicy, bądźcie gotowi do czynu!

Dla omówienia tej sprawy odbędzie się w piątek 18 maja 1923 o godzinie 5-tej popoł. na placu Szczepańskim Zgromadzenie ludowe z porządkiem dziennym: „Walka z faszystami krakowskimi”.

Co to znaczy? Czy w państwie konstytucyjnym wolno rzucać takie ogólnikowe oskarżenia i wzywać otwarcie do pogromów? Przecież nie żyjemy jeszcze w państwie komisarzy bolszewickich, w którym pierwszy lepszy żyd lub socjalista dysponuje życiem obywateli. Domagamy się od władz natychmiastowego śledztwa w sprawie tego pogromowego apelu. Posłów naszych wzywamy, by sprawę poruszyli w Sejmie. Ludność Krakowa absolutnie nie ścierpi, by grupka pesowców terroryzowała miasto, by ośmielała się grozić i podburzać do zbrodni. Władze znają skład Rady Robotniczej i muszą okazać także wobec niej tę samą bezstronność prawa, jaką okazały wobec przywódców młodzieży akademickiej, areztując ich bez żadnych poszlak.

Sprawy tej nie spuścimy z oka.

Niewątpliwie także koła polskie i chrześcijańskie Krakowa zaprotestują na wiecu przeciw zdżyczeniu i bandytyzmowi P. P. S., która za zamachy, urządzone zapewne przez prowokatorów (przypuszczenie najczęściej wypowiedziane w mieście), czyni odpowiedzialnym cały obóz narodowy. Chrz. Demokracja powinna wystąpić z inicjatywą, celem zwołania takiego wiecu.

Iskierki.

Sherlock Holmes z „Naprzodu”.

Tajemnica trzech bomb nie daje spać „czerezwyczejace” socjalistycznej z „Naprzodu”. Gdyby to ona miała władzę w swych rękach! Od razu robiłaby porządek w Krakowie i w całej Polsce. Po co tam jakieś śledztwo? Kto rzuca bomby — „Naprzód” wie o tem doskonale: „Głos Narodu”, „Rozwój”, no i wogóle cała „Chyena”. Wszystkich „chyenistów”, którzy głosowali w Krakowie na „ósemkę” (a jest ich coś ze 30.000) przymknąć, a potem — tak jak to robią „towarzysze” bolszewicy — rozstrzelać i sprawiedliwości obrońców socjalistycznego „ładu i porządku” stałoby się zadaniem...

Niestety, „czerezwyczejka” z „Naprzodu” nie może zaspokoić jeszcze swego apetytu, więc na razie bawi się w Sherlocka Holmesa i poucza policję, jak ma szukać „bombiarzy”. Ów „naprzodowy” Sherlock Holmes dokonał nawet genialnego odkrycia! Właściwie już ma sprawcę w ręku — tylko policja ma pójść i złapać go. W uroczy-

stym wstępnym artykule „Naprzód” ustala czarującym drukiem niebawym fakt, że „Głos Narodu” znał już treść listu, który „Naprzód” otrzymał dopiero we czwartek rano i dochodzi do takich holmesowskich konkluzji:

„Nasuwa się pytanie, skąd redakcyja „Głosu Narodu” wiedziała, że list taki został do nas wysłany i — co jeszcze więcej uderza — znała dokładną jego treść? Wszak „Głos Narodu” twierdzi nawet, że otrzymał kopię zarówno listu do nas, jak i do innych redakcyi pism krakowskich wysłanego!”

A o kilka wierszy dalej „Naprzód” pisze:

„Głos Narodu” podaje wyjątki z listu, wystosowanego do „Nowej Reformy”, nie podając, z jakiego źródła go otrzymała. Taksamo zamieszcza „Głos Narodu” wyciągi z listów do „Czasu” i do „Ill. Kuryera Codziennego” wysłanych.

Wniosków z tych faktów na razie (!) nie wyciągamy, mamy jednak nadzieję, że ci, którzy mają urzędowy obowiązek interesowania się wszystkim, co ma jakikolwiek związek z ostatnią aferą bombową, zainteresują się i tą wędrówką listu, który doszedł do wiadomości postronnych przedsię, niż do rąk adresata”.

Z holmesowską dokładnością „Naprzód” wie także o „konferencji pewnych redaktorów” z policją, która działa pod wpływem „pewnych inspiracji”...

Ażeby jednak biedne holmesiatka z „Naprzodu” nie suszyły sobie daremnie głowy nad temi niebawymi „odkryciami” — wyjaśnimy im „tajemnicę”, którą zresztą odgadł już wczorajszy „Nowy Dziennik”, choć mógł być bardziej przybity, niż „Naprzód”. Oto we środę otrzymaliśmy list „Orla” wraz z kopiami listów, wystosowanych do innych redakcyi. Listy te redaktor „Głosu Narodu” zaniósł tegosamego dnia naturalnie do policji (pod Telegrafem), a nadto opublikowaliśmy z nich w „Głosie Narodu” niektóre wyjątki, z góry bawiąc się nadzieją przeczytania denuncjatorskiego artykułu w „Naprzodzie”.

Możemy Holmesowi z P. P. S. zdradzić jeszcze jedną tajemnicę: Oto kopię listu „Orla” do „Naprzodu” otrzymał także „Czas”. Czytamy bowiem w liście „Orla” do „Czasu”:

„Przesyłając w załączeniu kopię pisma naszego do Redakcyi „Naprzodu” i wyjaśniając, że podjęliśmy nieubłaganą walkę z żydostwem i komunizmem... zwracamy się do Sz. Red. z prośbą” itd..

I wreszcie jedna uwaga: Z wyjątkiem „Głosu Narodu” i „Nowej Reformy” ani jeden z dzienników krakowskich nie złożył otrzymanych listów policji, by jej ułatwić śledztwo... Także charakterystyczne...

Tyle na razie do wiadomości detektywa z „Naprzodu”.

KRONIKA.

OTWARCIE MUZEUM IM. BARĄCZA.

Jak się dowiadujemy, jutro, t. j. w niedzielę, nastąpi otwarcie Muzeum ze zbiorami inż. Barączki. Zbiory mieszczą się w odnowionym budynku przy ul. Karmelickiej i dostępne będą dla publiczności w przyszłym tygodniu. W otwarciu Muzeum wezmą udział reprezentanci miasta, władz państwowych, oraz delegacye instytucji kulturalno-oświatowych.

Kraków, 19 maja.

WYJAZD KSIĘCIA BISKUPA SAPIEHY DO RZYMU. We wtorek wyjechał Książę Biskup Sapieha do Rzymu ad limina Apostolorum, t. j. dla zdania sprawy Ojcu św. ze stanu religijnego diecezji krakowskiej. Według nowego kodeksu prawa kanonicznego każdy biskup diecezjalny obowiązany jest co trzy lata do takich podróży sprawozdawczych. Powrót Księcia Biskupa spodziewany jest z końcem czerwca.

ZJAZD B. KOLONISTÓW Z POREMBY WIELKIEJ. W uzupełnieniu zamieszczonej wczoraj notatki, komunikujemy: Byli koloniści z Porembi Wielkiej, zebrani w dniu 10 maja w Krakowie, zawiązali Koło Przyjaciół Kolonii wakacyjnych w Porembie Wielkiej. Chcąc dać możność współpracy wszystkim kolegom, urządza Koło zjazd byłych kolonistów, na który zaprasza wszystkich uczestników z lat 1904—1914. Ustalono, że zjazd odbędzie się w Krakowie w dniu

25 sierpnia b. r. i połączony będzie ze wspólną wycieczką do Porembi Wielkiej. Wszystkich b. kolonistów uprasza Koło Przyj. K. W. w P. W. o zgłaszanie swego uczestnictwa w zjeździe do dnia 15 czerwca b. r., na ręce kol. Dra med. Witolda Klepackiego w Krakowie, ul. Floryańska 36, który też udzieli wszelkich wyjaśnień.

NA ŚRODKI NAUKOWE DLA UNIW. JAG. przeznaczyły jaworznickie Komunalne Kopalnie węgla S. A. w Krakowie kwotę 4.000.000 mk. Rektorat Uniwersytetu składa ofiarodawcom wyrazy najserdeczniejszego zobowiązania i podziękowania.

NA DZISIEJSZY „DANCING”, urządzony, staraniem Czerwonego Krzyża, wybiera się już — jak słyszymy — cały elegancki świat. Zabawy te cieszyły się już w czasie karnawału wielkim powodzeniem, nie ulega więc wątpliwości, że i dzisiejszy „Dancing” zapewni sale Starego Teatru młodzieżą, chcącą odświeżyć swoje karnawałowe wspomnienia. Pozostałe bilety sprzedają panie komitetowe przy wejściu na salę.

CUKIER NADSZEDŁ. W dniu wczorajszym Magistrat, oraz Związki konsumów otrzymały już część cukru, przydzielonego ludności na miesiąc maj przez nadzw. komisarza do walki z drożyzną. Konsumy, nie należące do Związków, oraz instytucje zgłaszać się mogą o przydział cukru do miejskiego biura apro wizacyjnego od wtorku 22 b. m. Dla ludności nie należące do konsumów, sprzedaż odbywać się będzie w dotychczasowych kramach miejskich. Cena cukru miążskiego wynosić będzie przy sprzedaży detalicznej 6300 mk., zaś przy sprzedaży hurtowej 6100 mk. za 1 kg.

WYROK W SPRAWIE MASARZY KRAKOWSKICH, zasiadających przed sądem krakowskim, zapadnie dzisiaj. Wczoraj przesłuchano resztę świadków.

KRADZIEŻ W „BAGATELI”. Dnia 15 b. m. wieczorem skradziono p. S. K. (policja nazwiska nie podaje) w teatrze „Bagatela” długi, selski-nowy szal, podszyty szkockim jedwabiem, wartości około miliona marek.

NIEMIŁA PRZYGODA DORÓŻKARZA NA BIELANACH. Doróżkarz Michał Wiecheć zgłosił się wczoraj w policji, że na zamówienie dwóch nieznajomych mu mężczyzn pojechał z nimi po południu na Bielany. Gdy przybyli na miejsce, osobnicy ci zrzucili go z doróżki, pobili i podarli na nim ubranie, poczem, wsiadłszy do doróżki, odjechali w niewiadomym kierunku.

Z Polski i ze świata.

PENSJA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ. Do czasu uregulowania sprawy uposażenia prezydenta Rzeczypospolitej w drodze osobnej ustawy, uposażenie jego łącznie z kredytami reprezentacyjnym i zapomogowych ustalono w budżecie r. b. na kwotę miesięczną 15 milionów mk., według cen styczniowych. Kwota ta podwyższoną jest równomiernie ze wzrostem uposażenia funkcyjaryuszów państwowych. Utrzymanie kancelaryi cywilnej prezydenta Rzeczypospolitej kosztować ma w r. b. 597 milionów 289 tysięcy marek.

KOMUNIŚCI PRZY PRACY. Widząc, że agitacja wśród mas robotniczych nie daje rezultatów, komuniści zwrócili się obecnie do żołnierzy, wśród których rozpowszechniają pisemko „Nowiny żołnierskie”, poświęcone niemal całkowicie zwalczaniu przymierza polsko-francuskiego. Spory nakład tego pisma skonfiskowała policja w Warszawie.

Dowiedziawszy się, że żydowski Związek służby domowej przy ul. Długiej w Warszawie, w którym ostatnio wykryto zjazd komunistyczny, posiada rodzaj przytułku, zwany „Strzechą”, przy ul. Nowiniarskiej, policja lokal opieczętowała.

DAR GEN. HALLERA DLA NAUCZYCIELSTWA POMORSKIEGO. W czasie Zielonych Świąt odbędzie się w Grudziądzu trzeci Kongres polskiego nauczycielstwa pomorskiego, na którym — jak się dowiadujemy — złoży gen. Haller temuż nauczycielstwu wspaniały podarunek, mianowicie parcelę gruntu w Hallerowie (wielkiej wsi nad Bałtykiem) pod budowę Domu nauczycielskiego, który ma służyć nauczycielstwu polskiemu na uzdrowisko i dom wycieczkowy.

SZPIŁKI PRUSACKIE. Z Kościerzyny donoszą o następującym wypadku: W dniu pobytu prezydenta Rzeczypospolitej w Kościerzynie upiękaczyli robotnicy, mieszkający u gospodarza Wotki, przy ulicy Kościuszki 9, swój ogródek przy szosie, którą prezydent przejeżdżał do Dziełan, drzewkami i zielenią. Gospodarz Niemiec,

widząc to, kazał swym dzieciom dekorację porzywać, a drzewka usunąć na podwórze.

PIERWSZA ROCZNICA ZŁĄCZENIA G. ŚLĄSKA Z POLSKĄ obchodzona będzie w Katowicach w niedzielę 17 czerwca z wielką uroczystością. Komitet, organizujący ten obchód, postanowił zaprosić — przez posłów Sejmu śląskiego — prezydenta Rzeczypospolitej do wzięcia udziału w uroczystościach, a nadto wszystkich ministrów, marszałka Sejmu i Senatu, Ks. Biskupa krakowskiego Sapiechę, generała Szeptyckiego, oraz szereg wybitnych osobistości, jak również wszystkich pracowników plebiscytowych, oraz uczestników powstań śląskich z całej Polski.

CZAS OTWIERANIA SKLEPÓW WE LWOWIE ustalono w następujący sposób: Sklepy spożywcze bez przerwy od godz. 8 rano do 6 wieczorem, jatki od 7 rano do 5 po południu, zaś wszystkie inne sklepy, a także i fryzjerie, od godz. 9 rano do 7 wieczorem. Zamykanie sklepów przez południe zostało tam zamiechane, z wielką korzyścią dla sprzedających, a udogodnieniem dla kupujących.

ZJAZD KOLEJOWCÓW. W dniach 27, 28, 29 i 30 maja odbędzie się w Wilnie 5-ty walny zjazd delegatów Kół Polskiego Związku kolejowców. Informacji w sprawie zjazdu można zasięgnąć w Zarządzie głównym Związku kolejowców: Warszawa, ul. Wierzbowa 9, m. 5.

OFENZYWA REKINÓW NA BRZEGI ANGLII, dająca się zauważyć w ostatnich tygodniach, wywołała łatwo zrozumiałą panikę wśród ludności tamtejszej. W ubiegłym tygodniu — jak donoszą z Londynu — udało się rybakom schwytać jednego z tych niebezpiecznych potworów, który miał długości 6 metrów, a ważył 3000 kilogramów.

Rybaczy wschodnich wybrzeży Anglii zwrócili się do podsekretarza stanu dla spraw marynarki handlowej z prośbą o wzięcie ich w obronę przed rekinami-ludojadami.

SAMOLOTY OCHRONĄ PRZED ZŁODZIEJAMI. Bank Angielski wysłał tymi dniami 100.000 funtów szterlingów złota w sztabach samolotem do Amsterdamu. Bank ten poszedł za przykładem innych instytucji finansowych angielskich, które przesyłają teraz znacznie większą gotówkę na kontynent samolotami, z dwóch powodów. Raz dlatego, że przesyłka dokonuje się daleko prędzej, niż koleją, a powtóre, że nie jest wystawioną na niebezpieczeństwo kradzieży, jak wszystkie przesyłki kolejowe w Europie.

Zawiadomienia i komunikaty.

WYKŁAD O BRAHMSIE. Sobotnim wykładem o Brahmsie w Kolegium wykładow nauk. (Rynek gł. l. 39) zakończy Dr Melania Grafczyńska cykl wykładów o muzyce 19 w. Ilustracji podjęły się artystka opery p. Zofia Bandrowska-Osmecka i pianistka p. Zaleska. Początek o godz. 7 wieczór.

O LIDZE NARODÓW I JEJ DZIAŁALNOŚCI W PRAKTYCE wygłosi odczyt p. Stanisław Neyman, urzędnik Ligi, w Kole artystyczno-literackim i Klubie prawników w sobotę 19 b. m. o godz. 7-mej wieczór.

Wiadomości kościelne.

CZTERDZIESTOGODZINNE NABOŻENSTWO W KATEDRZE NA WAWELU rozpocznie się jutro, w sobotę, o godz. 10.30 rano. Po południu o godz. 4 będą przez 3 dni nieszpory, o godz. 7 wieczorem schowanie Najśw. Sakramentu, w niedzielę, poniedziałek i wtorek o godz. 10 uroczysta suma z kazaniem. Zakończenie we wtorek o godz. 10 po sumie, procesja i Tedeum.

MUZYKA KOŚCIELNA. W niedzielę dn. 20 b. m. w kościele św. Piotra podczas Mszy św. o godz. 12 grać będzie pełna orkiestra smyczkowa 5 P. A. C. pod batutą kapelm. Karasia. — W poniedziałek (drugie święto) w tymże samym kościele o godz. 12 prof. B. Kopystyński wykona na wiolonczeli utwory Thomé i Gabriela Marie, a art. opery poznańskiej M. Sobański odśpiewa pieśni religijne M. i J. Żukowskiego. Przy organach F. Macalik.

CEGIELKI WAWELSKIE.

Dalsze cegielki wawelskie ufundowali: 4722 Jerzy i Amalia ze Świętosławskich d' Endel pamięci rodziców — córka; 4723 Józef i Anna z Brzańskich Grelowie z dziećmi Oleńką i Witusiem; 4724—5 ku czci ks. prałata Konstantego Budkiewicza — Kasyno polskie w Stanisławowie; 4726

Pamięci Rozalii i Dr Franciszka Łubieńskich ze Stryszowa; 4727 Rodzina d'Abancourt; 4728 Pamięci Leszka Zarzyckiego ze Sosnowca — rodzina; 4730 Pamięci Pawła i Wandy Foremnych — dzieci; 4731—4733 (3 cegły) 7, 8 i 9 Komp. III. Baonu 11 p. p. rezerwiści rocznika 1897 — z Zagłębia Dąbrowskiego.

Z teatrów krakowskich.

PREMIERA „UCZTY SZYDERCÓW“ SEMA BENELLIEGO. Dzisiaj premiera rozgłośniej nowości włoskiej, świetnej sztuki z najbujniejszego rozkwitu włoskiego Renesansu, poematu na cześć ówczesnej Florencji pod rządami Wawrzyńca Wspaniałego — „Uczta szyderców“ Sema Benelliego. Oryginalny ten utwór piewcy najświetniejszej w dziejach epoki wszechstronnie bujnego życia, dzięki talentowi sławnego już autora, technie gorącą krwią i temperamentem, ukazując ówczesnych ludzi z ich namiętnościami i bezwzględnością w dążeniu do celu.

To też dyrekcya teatru zaznacza, że sztuka ta nie jest odpowiednią dla młodocianych słuchaczy.

OPERA I OPERETKA. Stanisław Gruszczyński, najznakomitszy wykonawca partji Lohengrina, wystąpi w tej operze dziś w sobotę 19 b. m. o godz. 7.45. Jutro w niedzielę 20 b. m. o godz. 4 popoł. kreuje ten światowej sławy śpiewak o fenomenalnym głosie Jontka w „Halce“.

Elna Gistedt, najświetniejsza przedstawicielka partji Bajadery, wystąpi w tej prześlicznej operetce w niedzielę 20 b. m. i w poniedziałek 21 b. m. o godz. 7.45.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.

Sobota: „Uczta szyderców“.
Niedziela popoł.: „Zmartwychwstanie“, wiecz.: „Uczta szyderców“.
Poniedziałek popoł.: „Czupurek“, wiecz.: „Popas króla Jagomości“.

Repertuar Opery i Operetki.

Sobota: „Lohengrin“.
Niedziela: Po południu „Halka“ (występ St. Gruszczyńskiego); wieczorem „Bajadera“ (występ E. Gistedt).
Poniedziałek o godz. 4 popoł.: „Mały król“ (występ Solarskiego); wieczór o godz. 7.45: „Bajadera“ (występ E. Gistedt).

DZISIAJ

„DANCING“

Czerwonego Krzyża w dużej sali STAREGO TEATRU

Dwie orkiestry. Początek o godz. 9-tej.

Ze sportu.

„Cracovia“ w Łodzi.

Na oba dni Świąt Zielonych wyjeżdża „Cracovia“ do Łodzi, gdzie rozegra mecze towarzyskie z Ł. Kl. Sport. Z tej okazji zamieszcza łódzki „Rozwój“ artykuł, w którym entuzjastycznie wita „prawdziwych, wszelkich nieoficyalnych mistrzów futbolu Polski“. Wyraża się z gorącym uznaniem o prawdziwie europejskim poziomie gry drużyny krakowskiej, dzięki któremu zdobyła sobie, jak i sportowi polskiemu, uznanie kulturalnych narodów zachodnio-europejskich.

Trans psychicznego medyum.

Referat p. Domańskiej w dn. 17 b. m. w Starym Teatrze.

Odczyt p. Domańskiej, znanej badaczki nauk spirytystycznych na temat psychiki medyum i jego krażeń w sferze mentalnej wszechbytu, posiadał wiele interesujących momentów, Trans — według słów prelegentki — załamuje się na granicy świadomości i podświadomości. Wrażenia jakie przeżywa medyum psychiczne w chwilach stopniowej zatraty poczucia swego stanu, nie dają się wprost określić. Medyum psychiczne, to harfa wielostronna, na której niewidzialni mistrze wygrywają najpiękniejsze melodie. Poprzez pryzmat drobin świadomości, która lśni w hi-

merycznych formach wyobraźni zasypiającego medyum niby maleńki niedostrzegalny punktik — rozblysk niepojętego szczęścia, widnieją w oddali najharmonijniejsze obrazy, słyszemy całą symfonię najpiękniejszych dźwięków, przelatujemy poprzez kwieciami zasłane pola, co tchną pełnem świeżości życiem, jesteśmy w każdym paczku rozwijającej się rośliny, w każdym kielkującym ziarnie, w każdym istnieniu rozśpiewanych ptaków. Gdy punktik niknie, stajemy się duszą wszechszczęścia. Wrażenia mogą być bardzo różnorodne i nie zależą od biegu życia zewnętrznego, a są raczej wynikiem potrzeb ducha medyum psychicznego. Innego zaś rodzaju wzywe ogląda medyum wprowadzone w trans przez drugą osobę. Staje się ono wówczas niewolnikiem przejawów materializacyjnych, widzi się w krębach jakichś nieokreślonych sił, które męczą i odbierają spokój. Podobnie trans narkotyczny (spowodowany np. przez opium) wywołuje znużenie i w przeciwieństwie do medyum psychicznego po przebudzeniu pozostawia ślady przebytej męki. Rozkiełzane siły lotu przy pełnym spokoju i harmonii ducha, to następstwa po-transowe jedynie medyum psychicznego.

W dalszym ciągu referatu p. Domańska odczyta kilka tzw. komunikatów, tj. wiadomości udzielonych medyum w transie przez zmarłe osoby. Jeden z tych komunikatów pochodził od Dantona.

W Warszawie żydzi rzną chrześcijan!

Polska jest jedynym krajem na świecie, gdzie mają miejsce pogromy chrześcijan przez żydów. W tych dniach znowu — jak donosi „Gazeta Poranna“ — na ul. Krochmalnej w Warszawie wyrostki żydowskie zaczepiały i obijały łaskami przechodzących Polaków, w wyniku czego powstała bójka.

Ofiarami napaści Machabejczyków padli Bogu ducha winni przechodnie, wśród których nie brak ciężko poranionych nożami. Pogotowie Ratunkowe podjęło nieprzytomnego Kozłowskiego Tadeusza, lat 19, który wraz z bratem podążył na ul. Żelazną. Kozłowski ma przebite nożem płuco, tłuczone rany ciemienia i wybite zęby butami żydowskimi. Józefowi Żurko nóż zatrzymał się na kości lewej łopatki, dzięki czemu płuco przebite nie zostało; druga rana, cięta, zadana mu została w lewą rękę.

Żurko przed oprawcami żydowskimi usiłował umknąć, jednak rany były zaciężkie i upadł zemdlony. Oba poszkodowanych odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie Żurko z powodu bestyalskiego pobicia czuje się źle i pluje krwią.

Mały fejleton.

Co to jest takt?

Na pewnym międzynarodowym zebraniu w Paryżu zastanawiano się niedawno nad definicyą wyrazu takt nad tem, czy cenną tę zaletę nabywa się przez wychowanie, czy też jest wrodzoną.

Jeden z Anglików, biorący udział w dyskusji, oświadczył, co następuje:

„Znam zdarzenie, które wprawdzie nie stanowi definicyi, ale może służyć za przykład: Pewien robotnik przywołany do naprawy rur wodociągowych, wszedł, nieuprzedzony, do łazienki, w której kąpała się kobieta. Rzuciwszy okiem na kąpiącą się, rzekł spokojnie: Przeczuję „pana!“ i wyszedł.

Ten robotnik miał, bezwątpienia, takt!

Najstarsza kobieta.

Podczas dokonywania spisów podatkowych odkryto na folwarku Atoksay w Szegedzie — jak donoszą pisma węgierskie — kobietę, liczącą sto dwadzieścia pięć lat!

Najstarsza ta chyba kobieta na świecie, Anna Lippai, oświadcza, że do dziewięćdziesiątego dziewiątego roku życia nosiła okulary, ale obecnie widzi znów dobrze.

Rodacy! Nie zapominajcie o odnowieniu grobów królewskich na Wawelu!

Konto P. K. O. Nr. 151.931.

Mały fejleton.

JAK POWSTAŁO PODANIE O CYKLOPACH?

Wiadomo, że w podaniach greckich, a później rzymskich, istoty o jednym oku — cyklopowie — odgrywają znaczną rolę. Uczeni, zajmujący się badaniem mitów i podań, łamali sobie dotąd na próżno głowę nad tem, w jaki sposób powstało to podanie.

Dopiero teraz udało się rozwiązać tę zagadkę profesorowi uniwersytetu wiedeńskiego, drowi Abelowi. W książce świeżo przez siebie wydanej pt.: „Zwierzęta przedpotopowe w podaniach i zabobonach“ twierdzi on, że podanie o cyklopach powstało, jak tyle innych w starożytności i wiekach średnich na podstawie wykopalisk kości zwierząt przedpotopowych.

Charakterystycznym jest, że to podanie powstało właśnie na wyspie Sycylii, gdzie znajdują się jeszcze dotąd w jaskiniach, położonych nad brzegiem morza w okolicach Palermo, Tropani i Messyny, kości karłowatego słonia z epoki lodowej a obok nich kości, innych olbrzymich ssaków. Otóż, kości tych, wielkich zwierząt dały podstawę do podania o olbrzymach, a czaszki karłowatych słoni — o syklopach, ludziach o jednym oku.

Patrząc na taką czaszkę wprost, spostrzegamy po środku jej górnej części otwór owalno-poprzeczny, wyglądający tak, jakby obio jamy oczne złączyły się w jedną. Oba zaś jamy ocznych nie widzi się, gdyż są umieszczone z boku czaszki, której wypukłe czoło przypomina czoło ludzkie. Otwór ten niema jednak nic wspólnego z oczami słonia, jestto bowiem otwór nosowy.

Zauważyć przytem trzeba, że w czasach głębszej starożytności słon był nieznanym ludom mieszkającym w tamtych stronach.

CHOROBY PAPIERU.

Już przed wojną uzalano się na zły gatunek nowoczesnego papieru i na jego nietrwałość i wrażliwość na zmiany atmosferyczne. Skargi te są w zupełności uzasadnione i jesteśmy zupełnie pewni, że nasz obecny papier nie przetrwa kilku stuleci, jak naprzykład papier z czasów Gutenbergera.

Choroby papieru są w naszych czasach zwykłym zjawiskiem. Powstają one z powodu nowoczesnego sposobu fabrykacji papieru. — Do połowy zeszłego stulecia do fabrykacji papieru używano odpadków włókienniczych i kleju organicznego. Dziś używa się stary papier lub macerowa-

ne w sobie odpadki i łączy się to wszystko klejem żywicznym.

Z powodu niewielkiej wytrzymałości obecnego papieru czyniono przeróżne doświadczenia.

Papier mocno wysuszony pokrywano warstwą żelatyny i wystawiano na działanie wilgotnego ciepła.

Na żelatynie rozwijały się przeróżne zarazki, które przeszczepiały się na papier. Okazało się przytem, że bielenie tkanek zmniejsza ich odporność i że tkanka słomy czy sody, czy też inne obecnie używane nie wytrzymują dłuższego działania powietrza.

Specjalnie szkodliwe są kleje żywiczne, które są doskonałym podłożem dla zarazków.

Objawy chorobyliwego papieru to — żółknięcia, rozpad i przykry zapach.

Bywają jednak wypadki, że farba drukarska przyczynia się do rozkładu papieru. Zaobserwowano, że niektóre farby zabarwiają i psują papier. Dlatego należałoby dla cenniejszych dzieł używać czerpanego papieru, pomimo, że cena jego jest znacznie wyższa.

OGŁOSZENIA

Za 1 wiersz milimetry w zwykłych ogłoszeniach	Marek 300
Nadesłane za 1 wiersz milimetry	900
Nekrologi za 1 wiersz milimetry	600
Komunikaty po kronice za 1 wiersz milim.	1200
Ogłoszenie na 1-szej stronie za 1 wiersz milim.	1500

TOMASZ GORECKI, Handel towarów żelaznych założony w r. 1841 Kraków, Rynek Główny.

PONCZOCHY, RĘKAWICZKI

niciane i skórkowe, szeiki, podwiązki, paski skórkowe i gurtowe oraz towary galanteryjne

poleca 416 **F. LUBANSKI** MAGAZYN RĘKAWICZNICZY Kraków, św. Anny 2.

Cheesz się uwolnić gruntownie od REUMATYZMU!

Tysiące uzdrowionych!
Bóle w członkach i stawach, opuchnięte członki, okaleczane ręce i nogi, strzykanie, kłucie, darcie w rozmaitych częściach ciała a nawet osłabienie wzroku są następstwem cierpięć reumatycznych i artretycznych. Do starczam naturalny środek leczniczy. Nie jest to żaden środek uniwersalny, lecz lekarstwo jakiego matka natura cierpiącej ludzkości dostarcza. Przesyłam każdemu bezpłatną próbkę. Proszę zaraz napisać do mnie, a poślę mój środek i pouczenie zupełnie darmo. Pozostaniesz moim wdzięcznym zwolennikiem.

541 August Märzke, Berlin, Wilmersdorf, Bruchsalstr. 5. Abt. 38

H. G. WELLS.

W OTCHŁANI.

(Tłumaczył Z. Bodeński).

Porucznik stał przed stalową kulą, gryząc drzazgę sosnową. — Co o tem myślisz Steevensie? — zapytał.

— To wielki pomysł — rzekł Steevens niezdecydowanym tonem.

— Sądzę, że zostanie zmiądzona na płask, odezwał się porucznik.

— Zdaje się, że sobie to wszystko dość dobrze obliczył — rzekł Steevens, jeszcze bezstronnie.

— Lecz pomysł o ciśnieniu — zawołał porucznik. — Na powierzchni wynosi czternaście funtów na cal; trzydzieści stóp niżej — podwójne, przy sześćdziesięciu — potrójne; przy dziewięćdziesięciu — poczwórne; przy dwięćdziesięciu — czterdziestokrotnie, a w głębokości mili wynosi półtorej tonny, Steevensie, półtorej tonny na cal kwadratowy. A ocean, tam gdzie się zapuszcza, jest głęboki na pięć mil. To czyni siedem i pół.

— To brzmi pokaźnie — odezwał się Steevens — ale też stal jest porządnie gruba.

Porucznik nie nie odpowiedział, lecz znów zabrał się do gryzienia swej drzazgi. Przedmiotem ich rozmowy była ogromna kula stalowa, mająca z dziewięć stóp zewnętrznej średnicy. Wyglądała jak pocisk z jakiegoś tytanicznego dział. Była starannie umieszczona wewnątrz potwornego rusztowania, wbudowanego między maszty okrętu, a olbrzymie belki, które niebawem miały cisnąć ją z pokładu na morze, nachylały rufie okrętu wygląd, wzbudzający

ciekawość każdego przyzwoitego żeglarza, który go zoczył, od Londynu do zwrotnika Koziorożca. W dwu miejscach, jedno nad drugim, stal ustępowała miejsca parze okrągłych okien z ogromnie grubego szkła, a jedno z nich oprawione w ramę stalową, było częściowo odśrubowane. Obydwaj mężczyźni po raz pierwszy widzieli wnętrze tej kuli. Było starannie wyścielone poduszkami powietrznymi, a między wystające poduszki były wpuszczone małe guziki, mające poruszać prosty mechanizm tego przyrządu. Wszystko było starannie wyścielane, nawet aparat Myersa, mający pochłaniać kwas węglowy i odnawiać zużyty przez podróżnika tlen, gdy wlezie do środka przez oszkloną lukę i zostanie zaśrubowany. Tak staranne było wyścielanie, że możnaby w tej kuli wystrzelić człowieka z armaty z zupełnym bezpieczeństwem. I musiało tak być, bo wnet człowiek miał wleźć przez oszkloną lukę, zostać szczelnie zaśrubowany i wrzucony w morze, by spuścić się głęboko — głęboko, na pięć mil, jak mówił porucznik. Myśl ta silnie opanowała jego wyobraźnię i uczyniła go nudziarzem przy stole oficerskim, toteż Steevens, nowoprzybyły na pokład, spadł mu jak z nieba, by ją z nim ustawicznie w kółko omawiać.

— Mojem zdaniem — rzekł porucznik. szkło poprostu wegnie, wydmie się i prwnie pod tego rodzaju ciśnieniem. Daubre sprawił, że skały pod wielkimi ciśnieniami płynęły jak woda, a jak uważasz —

— Jeśli szkło się załamie — rzekł Steevens — co wtedy?

— Woda wpadłaby do środka, jak strumień żelaza. Czy dotykałeś kiedy słupa wody,

wytryskającej pod wysokim ciśnieniem? Uderzyłaby go jak kula. Poprostu zmiądzłaby go i rozplaszczyla. Wdarłaby mu się do gardła i do płuc; wpadłaby mu do uszu...

— Co za szczegółowa wyobraźnia! — zaprotestował Steevens, który to sobie żywo wystawiał.

— Prosty opis nieumkniętego — rzekł porucznik.

— A kula?

— Wyleciałoby z niej tylko kilka baniek i osiadłaby sobie wygodnie wśród mułu i gliny na dnie, aż do dnia sądu ostatecznego, — a w środku biedny Elstead byłby rozsmarowany na swych poszarpanych poduszkach, jak masło na chlebie.

Powtórzył to zdanie, jak gdyby mu się bardzo podobało. — Jak masło na chlebie — powiedział.

— Oglądacie sobie mój przyrząd — zapytał jakiś głos i Elstead stanął za nimi w nowiuteńkiem białym ubraniu, z panierosem w rękach i z uśmiechem w oczach, skrytych w cieniu szerokiego ronda kapelusza. — Cóż to z tym chlebem z masłem, Weybridge, Pewnie wderasz, jak zwykle na niedostateczną placę oficerów marynarki? Nie upłynie więcej niż dzień, nim wyrusze. Linw mamy dziś przygotować. To czyste niebo i spokojne morze w sam raz nadają się do wyrzucenia w morze tuzina tonn ołowiu i żelaza. Nieprawdaż?

— To pana wiele dotyczy — odezwał się Weybridge.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ZAPROSZENIE.

V. ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Udziałowców

Fabryki wyrobów stolarskich w Krakowie S. o. o.

„MURANY“

odbędzie się dnia 4 czerwca 1923, o godzinie 4 tej popoł. w sali Towarzystwa Technicznego przy ul. Straszewskiego 28 z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z IV Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji za czwarty, statutem przepisany okres bilansowy od 1. stycznia do 31. grudnia 1922
3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i udzielenie absolutorjum z czynności i rachunków.
4. Wniosek o przyznanie Radzie Nadzorczej i rewizorom wynagrodzenia.
5. Wniosek na podział czystego zysku za rok 1922.
6. Wybór 5 członków Rady Nadzorczej i 2 zastępców na lat 3.
7. Wybór jednego członka Dyrekcji na lat 3.
8. Wybór trzech rewizorów i dwóch ich zastępców na rok 1923.
9. Wnioski członków.

539

DYREKCJA

Fabryki wyrobów stolarskich w Krakowie

„MURANY“.

Stanisław Hachaj

Kraków, ul. św. Tomsza 9.

Magazyn obuwia damskiego, męskiego i dzieciennego Wyrób własny. Najnowsze fasony angielskie, francuskie, warszawskie ma stale na składzie w wielkim wyborze. 27

Nie można taniej!

Tylko za 28.500 Marek.

uszkodzenia. Cena niebywała na krótki czas tylko Mk 28.500, dwie sztuki 56.500, trzy sztuki 84.000. Zegarki lepszego gatunku Mk 38 tys., 45 tys., 65 tys., 70 tys 80 tys. i 95 tys.

Zegarki na rękę z prawdziwego francuskiego nowego złota „Placke deer“ niczem się nie różni od prawdziwego złota 14% lub nowomodne kieszonkowe płaskie Mk 75 tys., 80 tys. i 95 tys.

Nadzwyczajna Nowość! Zegarek „Błyskawica“ z samoświecącym w nocy cyferblatem, pokazującym dokładnie czas w ciemności. Eleganckie, modne stalowe lub niklowe zegarki szwajcarskie dla Panów i Pań na rękę ze skórzanym paskiem najnowszych fasonów, chód dzwięczny na kamieniach. Cena tylko na krótki czas Mk 45.500, dwie sztuki 90.500, w lepszym gatunku 55 tys., 60 tys. i 75 tys. Mk. Zegarki wysyłam wyregulowane z gwarancją za dobry chód na trzy lata. Koszta przesyłki i opakowanie na rachunek kupującego. Adres:

GŁÓWNY SKŁAD SZWAJCARSKICH ZEGARKÓW

Józef Jakubowicz

Warszawa, Sienna 27-8 (Dom własny).

UWAGA. Kupujący nie ryzykuje, jeśli towar się nie podoba, przyjmuję z powrotem i zwracam pieniądze. Mnóstwo listów dziękczynnych otrzymujemy lecz z powodu braku miejsca podajemy niektóre z nich:

- 1) W. P. serdecznie dziękuję za przystąpienie zegarka „Błyskawica“ jestem bardzo zadowolona gdyż chodzi dobrze. Marja Kościenicka, p. Zakopane, 16 lipca 1922 r.
- 2) W. P. Zegarek z pańskiej firmy otrzymałem i jestem bardzo zadowolony. Zegarek ma nadzwyczajny chód. Już dziesięciu kupców miałem na niego. Z wysokim poważaniem Dymitr Szkolnik urz. kolej. telegr. Stacja Bobrówka ad Jarosław. Małopolska 27. X 1922 r.

Ządajcie pocztówką, nasz najnowszy cennik wszelkiego rodzaju manufaktury, Ekspedycji przesyłek pocztowych „Nadzioja“ w Łodzi, ul. Kilińskiego 40. G. N. K. który natychmiast będzie wysłany zupełnie bezpłatnie i przyniesie Sz. P. dużo korzyści. 460

ZAKŁAD POGRZEBOWY ONUFREGO FIUTA

Telefon 4105

ul. Grzegorzewska L. 7

naprzeciw Colegium Medicum. 473

KOŁDRY w wielkim wyborze

i najkorzystniej nabyć można tylko u firmy ³¹ Sulikowskiego, Kraków, ul. Grodzka 59.

Czego czekacie ?
Panie i Panowie

Czy nie widzicie, że wszystko wciąż drożeje, a przecież każdy z was potrzebuje towaru dla własnej potrzeby lub na sprzedaż, wobec tego zawiadamiam naszych Sz. Klientów, że urządziłem wielką poświęceniową wyprzedaż resztek, które będą wysprzedane po cenach znacznie niższych od cen normalnych. Dlatego radzimy każdemu korzystać z tak rzadkiej okazji i zwrócić się pismieniem zamówieniami do składu fabrycznego manufaktury

M. BRYL w Łodzi,

gdzie są do nabycia następujące resztki:

- 1) Melange prima nadzwyczaj mocny, nie do rozdarcia, materiał na męskie letnie ubrania po 17.500, 20.000, 25.000 Mk za metr.
- 2) Kort „Mouline“ bardzo mocny, niezbędny dla każdego na codzienne letnie ubranie. Cena za 1 metr 22.000, 25.000 i 28.000 Mk.
- 3) Kort czysto wełniany w modne desenie nadający się na eleganckie męskie letnie ubranie. Cena resztki 3 metrów na całe ubranie gat. „A“ 90.000, gat. „B“ 125.000, gat. „C“, 165.000 Mk.
- 4) Kamgarny na solidne męskie letnie ubrania w ang. desenie lub gładkie. Cena za 1 metr 75.000, 100.000 135.000 i 175.000.
- 5) Do każdej resztki na żądanie Klientów wysyłamy komplet podszewki pod ubranie po 50.000 i 65.000 Mk.
- 6) Dla Pań NOWOŚĆ SEZONU! Eponge na damskie kostjmy śliczne desenie w pasy i kraty. białe i szare po najtańszej fabrycznej cenie 26.000, 30.000 i 38.000 Mk za metr.
- 7) Szewloty gładkie we wszystkich kolorach, cena za 1 metr 19.000, 22.000, w modne pasy lub kraty Mk 23.000 i 25.000 za metr.
- 8) Batysty, Kretony, Musliny w najpiękniejsze kolory i desenie (do prania). Cena za 1 metr 8.000, 9.000 10.000 i 12.000 Mk.
- 9) Piótna białe, kolorowe i desen. na bieliznę, poszwy, wsypy, fartuchy w cenie 8.000, 9.000, 10.000 11.000 i 12.000 za metr. (Piótno surowe za 1 metr i 7.000-8.000 Mk.).
- 10) UWAGA! Są również do nabycia po najtańszych fabrycznych cenach: obrusy, kapy, prześcieradła, ręczniki, chustki do nosa, chuski zimowe i jesienne, firanki, pończochy, skarpetki, nici do szycia.

BACZNOŚĆ! Towary wysyłamy każdemu po otrzymaniu zamówienia nawet bez zadatku, lecz przy nadstaniu wraz zamówieniem zadatku od 50.000 do 100.000 udzielamy 3% rabatu od całej sumy zamówienia.

BEZ WSZELKIEGO RYZYKA! Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy takowy z powrotem i zwracamy pieniądze. Zamówienia prosimy adresować:

Skład fabryczny, M. BRYL, Łódź, ul. Piotrkowska Nr. 566. N. (w podwórzu)

P. P. Przejżdżających do Łodzi uprzejmie prosimy o odwiedzenie naszego składu.

UWAGA. Próbek nie wysyła się. Obstaunków mniej od 150.000 nie wysyła się wobec podrożenia kosztów pocztowych.

Bitwa na niebie!

Co? Gdzie? Jak? Kiedy?

Prześlij 1500 mk pod adresem W. NARODOWICZ ul. Krochmalna 83 w Warszawie, a otrzymasz odwrotną pocztą ciekawą Książkę pod powyższym tytułem. 438

Wanny cynkowe

wszelkiego rodzaju,

piece kąpielowe, klozety pokojowe i bidety

własnego wyrobu poleca firma

Inż. WŁADYSŁAW BIENIARZ.

w Krakowie, ul. Szpitalna 18. Tel. nr. 138. 28

Węgiel górnośląski

z kopalń koncernu Gieschego, oraz

Koks górnośląski

najlepszej jakości z koksowni „Gothard“ w Zabrze dostarczamy hurtownie po cenach konkurencyjnych z pełną gwarancją terminowej wysyłki do dnia 14-tu od zamówienia.

≡ Odsprzedawcom stosowny rabat. ≡

Sole potasowe stassfurckie

30 i 40% z własnych składów wysyłamy natychmiast na dogodnych warunkach płatności i po niskich cenach

TADEUSZ WASUNG i S-ka

Lwów, ul. Wałowa 3, II. p.

Telefon 833.

328

KATALOG

książek wszelkich nowości

wysyła 530

Księgarnia Jana Mackowa

Reźniatów, (Małopolska).

Wózek dziecięcy mało używany, tania do sprzedania. Wiadomość w zakładzie kuśnierskim Juliana Wajdy Kraków, św. Jana 3. w podwórzu. 551

Unieważniam Książeczkę Wojskową wydaną w Lisskach, zagubioną dnia 17 V. 1923. na nazwisko Tadeusz Cyra. 552

Masa ogniowata większych rozmiarach zaraz do sprzedania. plac Marjański 2. 563

Laskawy ch Dobro dziei uprząta inteligentna osoba o zarzutkę ietrią i spódnice lub o ofiary na kupn używanych. Adres: Krystyna Langerowa. Rynek Kleparski l. 14 m. 13. II p.

STARUSZKA

córka oficera Wojsk p. z r. 1831, niezdolna do pracy z powodu starości i złamania ręki, uprasza o laskawe wsparcie. Datki przyjmuje Adm. „Głosu Narodu“.

BANK ZIEMIAN Ska akc. we Lwowie

ODDZIAŁ W KRAKOWIE ul. św. Jana 3-5

przyjmuje

wkłady na rachunki bieżące w złotych polskich. 418

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków „Spółdzielni spożywczej“ chrześ. organizacji robotniczej w Wieliczce odbędzie się w niedzielę dnia 27 maja 1923 r. o godz. 10-tej przedpoł. w sali Domu parafjalnego w Wieliczce

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Wal. Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji i Komisji rewizyjnej za rok 1922.
3. Uchwalenie Dyrekcji absolutorjum.
4. Rozdział czystego zysku.
5. Wybór Rady Nadzorczej.
6. Wolne głosy.

UWAGA. W razie braku kompletu odbędzie się w myśl § 22 statutu. powtórne W. Zgromadzenie z tym samym porządkiem, tego samego dnia i w tej samej sali o godzinę później, bez względu na ilość obecnych członków.

Wieliczka 13 maja 1923 r.

555

Rada Nadzorcza.